

SVETO JEVAN\ELJE PO MARKU

GLAVA 1

Po~etak jevan|elja Isusa Hrista Sina Bo`jeg.

1:2 Kao {to stoji u proroku: Evo ja {aljem an|ela svog pred licem Tvojim, koji }e pripravit put Tvoj pred Tobom.

1:3 Glas je onog {to vi~e u pustinji: Pripravite put Gospodnji, poravnite staze Njegove.

1:4 Pojavi se Jovan krste}i u pustinji, i propovedaju}i kr{tenje pokajanja za opro{tenje greha.

1:5 I izla`a{e k njemu sva judejska zemlja i Jerusalimljani; i kr{tava{e ih sve u Jordanu reci, i ispovedahu grehe svoje.

1:6 A Jovan be{e obu~en u kamilju dlaku, i ima{e pojas ko`an oko sebe; i je|a{e skakavce i med divlji.

1:7 I propoveda{e govore}i: Ide za mnom ja~i od mene, pred kim ja nisam dostojan sagnuti se i odre{iti remen na obu}i Njegovoj.

1:8 Ja vas kr{tavam vodom, a On }e vas krstiti Duhom Svetim.

1:9 I u to vreme do|e Isus iz Nazareta galilejskog, i krsti Ga Jovan u Jordanu,

1:10 I odmah izlaze}i iz vode vide nebo gde se otvori, i Duh kao golub si|e na Njega.

1:11 I glas do|e s neba: Ti si Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

1:12 I odmah Duh izvede Ga u pustinju.

1:13 I bi onde u pustinji dana ~etrdeset, i ku{a Ga sotona, i bi sa zverinjem, i an|eli slu`ahu Mu.

1:14 A po{to predado{e Jovana, do|e Isus u Galileju propovedaju}i jevan|elje o carstvu Bo`jem

1:15 I govore}i: Iza|e vreme i pribli`i se carstvo Bo`je; pokajte se i verujte jevan|elje.

1:16 I hode}i pokraj mora vide Simona i Andriju, brata njegovog, gde bacaju mre`e u more; jer behu ribari.

1:17 I re~e im Isus: Hajdete za mnom, i u~ini}u vas lovcima ljudskim.

1:18 I odmah ostaviv{i mre`e svoje po|o{e za Njim.

1:19 I oti{av{i malo odande ugleda Jakova Zevedejevog, i Jovana brata njegovog kako u la|i krpljahu mre`e;

1:20 I odmah pozva ih; i ostaviv{i oca svog Zevedeja u la|i s najamnicima, po|o{e za Njim.

1:21 I do|o{e u Kapernaum; i odmah u subotu u{av{i u zbornicu u~a{e.

1:22 I divi{e se nauci Njegovoj; jer ih u~a{e kao Onaj koji vlast ima, a ne kao knji`evnici.

1:23 I be{e u zbornici njihovoj ~ovek s duhom ne~istim, i povika

1:24 Govore}i: Pro|i se, {ta je Tebi do nas, Isuse Nazare}anine? Do{ao si da nas pogubi{? Znam Te ko si, Svetac Bo`ji.

1:25 I zapreti mu Isus govore}i: Umukni, i iza|i iz njega.

1:26 I strese ga duh ne~isti, i povika iz glasa, i iza|e iz njega.

1:27 I upla{i{e se svi tako da pitahu jedan drugog govore}i: [ta je ovo? I kakva je ovo nauka nova, da ima vlast da duhovima ne~istim zapoveda, i slu{aju Ga?

1:28 I ode glas o Njemu, odmah, po svoj okolini galilejskoj.

1:29 I odmah, iza{av{i iz zbornice, do|o{e u dom Simonov i Andrijin s Jakovom i Jovanom.

1:30 A ta{ta Simonova le`a{e od groznice; i odmah kaza{e Mu za nju.

1:31 I pristupiv{i podi`e je uzev{i je za ruku i pusti je groznica odmah, i slu`a{e im.

1:32 A kad bi pred ve~e, po{to sunce za|e, dono{ahu k Njemu sve bolesnike i besne.

1:33 I sav grad be{e se sabrao k vratima.

1:34 I isceli mnoge bolesnike od razli-nih bolesti, i |avole mnoge istera, i ne dade |avolima da kazuju da Ga poznaju.

1:35 A ujutru, vrlo rano ustav{i, iza|e i ode nasamo, i onde se molja{e Boga.

1:36 I za Njim potr-a{e Simon i koji behu s njim.

1:37 I na{av{i Ga reko{e Mu: Tra`e Te svi.

1:38 I re~e im: Hajdemo u obli`nja sela i gradove da i tamo propovedim: jer sam ja na to do{ao.

1:39 I propoveda po zbornicama njihovim po svoj Galileji, i |avole izgoni.

1:40 I do|e k Njemu gubavac mole{i Ga i na koljenima kle~e{i pred Njim i re~e Mu: Ako ho}e{, mo`e{ me o~istiti.

1:41 A Isus, po{to se smilovao, pru`i ruku, i dohvativ{i ga se re~e mu: Ho}u, o~isti se.

1:42 I tek {to mu to re~e, a guba ode s njega, i osta ~ist.

1:43 I zapretiv{i mu odmah istera ga,

1:44 I re~e mu: Gledaj da nikome ni{ta ne ka`e{, nego idi te se poka`i sve{teniku, i prinesi za o~i{-}enje svoje {ta je zapovedio Mojsije za svedo-anstvo njima.

1:45 A on iza{av{i po~e mnogo propovedati i kazivati {ta je bilo tako da Isus ne mo`e javno u grad u{i, nego be{e napolju u pustim mestima, i dola`ahu k Njemu sa svih strana.

GLAVA 2

I u|e opet u Kapernaum posle nekoliko dana; i ~u se da je u ku{i.

2:2 I odmah skupi{e se mnogi tako da ne mogahu ni pred vratima da se zbiju; i kaziva{e im re~.

2:3 I do|o{e k Njemu s oduzetim koga su nosili ~etvoro.

2:4 I ne mogu{i pribli`iti se k Njemu od naroda otkri{e ku}u gde On be{e, i prokopav{i spusti{e odar na kome oduzeti le`a{e.

2:5 A Isus videv{i veru njihovu re~e uzetome: Sinko! Opra{taju ti se gresi tvoji.

2:6 A onde se|ahu neki od knji`evnika i pomi{-}ljahu u srcima svojim:

2:7 [ta ovaj tako huli na Boga? Ko mo`e opratati grehe osim jednog Boga?

2:8 I odmah razumev{i Isus duhom svojim da oni tako pomi{-}ljaju u sebi, re~e im: [to tako pomi{-}ljate u srcima svojim?

2:9 [ta je lak{e? Re{i uzetome: Opra{taju ti se gresi, ili re{i: Ustani i uzmi odar svoj, i hodi?

2:10 No da znate da vlast ima Sin ~ove~ji na zemlji opratati grehe, (re~e uzetome:)

2:11 Tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.

2:12 I usta odmah, i uzev{i odar iza|e pred svima tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govore{i: Nikada toga videli nismo.

2:13 I iza|e opet k moru; i sav narod i|a{e k Njemu, i u~a{e ih.

2:14 I prolaze{i vide Leviju Alfejevog gde sedi na carini, i re~e mu: Hajde za mnom. I ustav{i ode za Njim.

2:15 I kad se|a{e Isus za trpezom u ku{i njegovoj, carinici i gre{nici mnogi se|ahu s Njim i s u-enicima Njegovim: jer ih be{e mnogo koji i|ahu za Njim.

2:16 A knji`evnici i fariseji videv{i Ga gde jede s carinicima i s gre{nicima govorahu u-enicima Njegovim: Za{to s carinicima i gre{nicima jede i pije?

2:17 I ~uv{i Isus re~e im: Ne trebaju zdravi lekara nego bolesni. Ja nisam do{ao da dozovem pravednike no gre{nike na pokajanje.

2:18 I behu u~enici Jovanovi i farisejski koji po-
{}ahu; i do|o{e i reko{e Mu: Za{to u~enici Jovano-
vi i farisejski poste, a tvoji u~enici ne poste?

2:19 I re~e im Isus: Eda li mogu svatovi postiti
dok je `enik s njima? Dokle god imaju sa sobom
`enika ne mogu postiti.

2:20 Nego }e do}i dani kad }e se oteti od njih
`enik, i tada }e postiti, u one dane.

2:21 I niko ne pri{iva novu zakrpu na staru halji-
nu; ina~e }e odadreti nova zakrpa od starog, i gora
}e rupa biti.

2:22 I niko ne sipa novo vino u mehove stare;
ina~e novo vino prodre mehove, i vino se prolije, i
mehovi propadnu; nego novo vino u nove mehove
sipati treba.

2:23 I dogodi Mu se da su i{li u subotu kroz use-
ve, i u~enici Njegovi trgahu putem klasje.

2:24 I fariseji govorahu Mu: Gledaj, za{to ~ine u
subotu {ta ne valja?

2:25 A On re~e im: Niste li nikad ~itali {ta u~ini
David kad mu bi do nevolje i ogladne s onima {to
behu s njim?

2:26 Kako u|e u Bo`ju ku}u pred Avijatarom
poglavarom sve{teni~kim i hlebove postavljene
pojede kojih ne be{e slobodno nikome jesti osim
sve{tenicima, i dade ih onima koji behu s njim?

2:27 I govora{e im: Subota je na~injena ~oveka
radi, a nije ~ovek subote radi.

2:28 Dakle je Gospodar Sin ~ove~ji i od subote.

GLAVA 3

I u|e opet u zbornicu, i onde be{e ~ovek sa su-
vom rukom.

3:2 I motrahu za Njim ne}e li ga u subotu isceliti
da Ga okrive.

3:3 I re~e ~oveku sa suvom rukom: Stani na sre-
dinu.

3:4 I re~e im: Valja li u subotu dobro ~initi ili
zlo ~initi? Du{u odr`ati, ili pogubiti? A oni su }u-
tali.

3:5 I pogledav{i na njih s gnevom od `alosti {to
su im onako srca odrvenila, re~e ~oveku: Pru`i ru-
ku svoju. I pru`i; i posta ruka zdrava kao i druga.

3:6 I iza{av{i fariseji odmah u~ini{e za Njega
ve}e s Irodovcima kako bi Ga pogubili.

3:7 A Isus ode s u~enicima svojim k moru; i
mnogi narod iz Galileje po|e za Njim i iz Judeje;

3:8 I iz Jerusalima i iz Idumeje i ispreko Jordana
i od Tira i Sidona mno{tvo veliko ~uv{i {ta On ~ini
do|e k Njemu.

3:9 I re~e u~enicima svojim da bude la|a u Nje-
ga gotova zbog naroda, da Mu ne dosa|uje.

3:10 Jer mnoge isceli tako da navaljivahu na
Njega koji behu naka`eni bolestima da Ga se dota-
knu.

3:11 I duhovi ne~isti kad Ga vi|ahu, pripadahu
k Njemu i vikahu govore}i: Ti si Sin Bo`ji.

3:12 I mnogo im pre}a{e da Ga ne proka`u.

3:13 I izi|o{e na goru, i dozva koje On hte{e; i
do|o{e Mu.

3:14 I postavi dvanaestoricu da budu s Njim, i
da ih po{alje da propovedaju,

3:15 I da imaju vlast da isceljuju od bolesti, i da
izgone |avole:

3:16 Prvog Simona, i nadede mu ime Petar;

3:17 I Jakova Zevedejevog i Jovana brata Jako-
vljevog, i nadede im imena Voanerges, koje zna~i
Sinovi groma;

3:18 I Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i
Tomu i Jakova Alfejevog i Tadiju i Simona Kana-
nita,

3:19 I Judu Iskariotskog, koji Ga i izdade.

3:20 I do|o{e u ku}u, i sabra se opet narod da ne
mogahu ni hleba jesti.

3:21 I ~uv{i to rod Njegov izi|o{e da Ga uhvate;
jer govorahu da je izvan sebe.

3:22 A knji`evnici koji behu si{li iz Jerusalima
govorahu: U njemu je Veelzevul. On pomo}u kne-
za |avolskog izgoni |avole.

3:23 I dozvav{i ih govora{e im u pri~ama: Kako
mo`e sotona sotonu izgoniti?

3:24 I ako se carstvo samo po sebi razdeli, ne
mo`e ostati carstvo ono;

3:25 I ako se dom sam po sebi razdeli, ne mo`e ostati dom onaj;

3:26 I ako sotona ustane sam na se i razdeli se, ne mo`e ostati, nego }e propasti.

3:27 Niko ne mo`e poku}stvo jakoga, u{av{i u ku}u njegovu, oteti ako najpre jakoga ne sve`e: i onda }e ku}u njegovu opleniti.

3:28 Zaista vam ka`em: svi gresi oprosti}e se sinovima ~ove-jim, i huljenja na Boga, makar kakva bila:

3:29 A koji pohuli na Duha Svetog nema opro{-tenja vavek, nego je kriv ve~nom sudu.

3:30 Jer govorahu: U njemu je ne~isti duh.

3:31 I do|e mati Njegova i bra}a Njegova, i stoji}i napolju posla}e k Njemu da Ga zovu.

3:32 I se|a}e narod oko Njega. I reko}e Mu: Eto mati Tvoja i bra}a Tvoja i sestre Tvoje napolju pitaju za Te.

3:33 I odgovori im govore}i: Ko je mati moja ili bra}a moja?

3:34 I pogledav{i na narod koji se|a}e re~e: Evo mati moja i bra}a moja.

3:35 Jer ko izvr{i volju Bo`ju, onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

GLAVA 4

I opet po~e u-iti kod mora, i skupi}e se oko Njega ljudi mnogi tako da mora u}i u la|u, i sedeti na moru; a narod sav be}e na zemlji kraj mora.

4:2 I u-a}e ih u pri~ama mnogo, i govora}e im u nauci svojoj:

4:3 Slu{ajte: evo izi|e seja~ da seje.

4:4 I kad seja}e, dogodi se da jedno pade ukraj puta, i do|o}e ptice i pozoba}e ga.

4:5 A drugo pade na kamenito mesto gde ne be}e mnogo zemlje; i odmah izni~e; jer ne be}e u dubinu zemlje:

4:6 A kad obasja sunce, uvenu, i budu}i da nema}e korena, usahnu.

4:7 I drugo pade u trnje; i naraste trnje i udavi ga, i ne donese rod.

4:8 I drugo pade na zemlju dobru; i dava}e rod koji je napredovao i rastao i donosio po trideset i po {ezdeset i po sto.

4:9 I re~e: Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

4:10 A kad osta sam, zapita}e Ga koji behu s Njim i sa dvanaesticom za ovu pri~u.

4:11 I re~e im: Vama je dano da znate tajne carstva Bo`jeg, a onima napolju sve u pri~ama biva;

4:12 Da o~ima gledaju i da ne vide, i u{ima slu{aju i da ne razumeju; da se kako ne obrate i da im se ne oproste gresi.

4:13 I re~e im: Zar ne razumete ovu pri~u? A kako }ete sve pri~e razumeti?

4:14 Seja~ re~ seje.

4:15 A ono su kraj puta, gde se seje re~ i kad je ~uju odmah do|e sotona i otme re~ posejanu u srcima njihovim.

4:16 Tako su i ono {to se seje na kamenitim mestima, koji kad ~uju re~ odmah je prime s rado}u;

4:17 Ali nemaju korena u sebi, nego su nepostojani, pa kad bude do nevolje ili ih poteraju re~i radi, odmah se sablazne.

4:18 A ono su {to se u trnju seje koji slu{aju re~,

4:19 Ali brige ovog sveta i prevara bogatstva i ostale slasti u|u i zagu}e re~, i bez roda ostane.

4:20 A ono su {to se na dobroj zemlji seje koji slu{aju re~ i primaju, i donose rod po trideset i po {ezdeset i po sto.

4:21 I govora}e im: Eda li se sve}a u`i`e da se metne pod sud ili pod odar? A ne da se na sve}njak metne?

4:22 Jer nema ni{ta tajno {to ne}e biti javno; niti ima {ta sakriveno {to ne}e iza}i na videlo.

4:23 Ako ima ko u{i da ~uje neka ~uje.

4:24 I govora}e im: Pamтите {ta ~ujete: kakvom merom merite onakvom }e vam se meriti i dometnu}e se vama koji slu{ate.

4:25 Jer ko ima, da}e mu se; a koji nema, uze}e mu se i ono {to ima.

4:26 I govora}e im: Tako je carstvo Bo`je kao ~ovek kad baci seme u zemlju;

4:27 I spava i ustaje no}u i danju; i seme ni~e i raste, da ne zna on.

4:28 Jer zemlja sama od sebe najpre donese travu, potom klas, pa onda ispuni pšenicu u klasu.

4:29 A kad sazre rod, odmah pošalje srp; jer nastaje etva.

4:30 I govoraše: Kakvo ćemo kazati da je carstvo Božje? Ili u kakvoj ćemo ga prići iskazati?

4:31 Ono je kao zrno gorući-ino koje kad se poseje u zemlju manje je od svih semena na zemlji;

4:32 A kad se poseje, uzraste i bude veće od sveg povrća, i pusti grane velike da mogu u njegovom hladu ptice nebeske živeti.

4:33 I takvim mnogim pričama kazivaše im reči, koliko mogahu slušati.

4:34 A bez priča ne govoraše im ni reči. A učenicima posebno kazivaše sve.

4:35 I reče im onaj dan uveče: Hajdemo na one strane.

4:36 I otpustivši narod uzeše Ga kako beše u lađu; a i druge lađe behu s Njim.

4:37 I postade velika oluja; i valovi tako zalivali u lađu da se veći napuni.

4:38 A On na krmi spavaše na uzglavlju; i probudiše Ga, i rekoše Mu: Učitelju! Zar Ti ne mariš što ginemo?

4:39 I ustavši zapreti vetru, i reče moru: Umiri se, prestani. I utoli vetar, i postade tišina velika.

4:40 I reče im: Zašto ste tako strahljivi? Kako nemate vere.

4:41 I uplašili se vrlo, i govorahu jedan drugom: Ko je Ovaj, dakle, da Ga i vetar i more slušaju?

GLAVA 5

I dođe preko mora u okolinu gadarinsku.

5:2 I kad iziđe iz lađe, odmah Ga sretno dočekao s duhom nečistim,

5:3 Koji govoraše u grobovima i niko ga ne mogao svezati ni verigama;

5:4 Jer je mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je iskidao verige i puta izlomio; i niko ga ne mogao ukrotiti.

5:5 I jednako dan i noć bavljaše se u grobovima i u gorama vičući i bijući se kamenjem.

5:6 A kad vide Isusa iz daleka, poteže i pokloni Mu se.

5:7 I povikavši iz glasa reče: [ta je Tebi do mene, Isuse Sine Boga Višnjeg? Zaklinjem Te Bogom, ne muči me.

5:8 Jer mu govoraše: Izađi, duče nečisti, iz ove kuće.

5:9 I pitaše ga: Kako ti je ime? I odgovori Mu: Legeon mi je ime; jer nas je mnogo.

5:10 I moliše Ga veoma da ih ne pošalje iz one okoline.

5:11 A onde po bregu paslo je veliko krdo svinja.

5:12 I moliše Ga svi govoreći: Pošalji nas u svinje da u njih uđemo.

5:13 I dopusti im Isus odmah. I izašavši duhovi nečisti u oke u svinje; i navali krdo s brega u more; a beše ih oko dve hiljade: i potopiše se u moru.

5:14 A svinjari pobegoše, i javiše u gradu i po selima. I izašli ljudi da vide šta je bilo.

5:15 I došli k Isusu, i videše besnoga u kome je bio legeon gde sedi obučen i pametan; i uplašili se.

5:16 A oni što su videli kazaše im šta bi od besnoga i od svinja.

5:17 I počeše Ga moliti da ide iz njihovih krajeva.

5:18 I kad uđe u lađu, moljaše Ga onaj što je bio besan da bude s Njim.

5:19 A Isus ne dade mu, već mu reče: Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova.

5:20 I ode i pođe pripovedati u Deset gradova šta mu učini Isus; i svi se divljahu.

5:21 I kad pređe Isus u lađu opet na one strane, skupi se narod mnogi oko Njega; i beše kraj mora.

5:22 I gle, dođe jedan od starešina zborni-kih po imenu Jair; i videvši Ga pade pred noge Njegove.

5:23 I moljaše Ga vrlo govoreći: Kći je moja na samrti; da dođe i da metne na nju ruke da ozdravi i živi.

5:24 I po|e s njim; i za Njim i|a{e naroda mnogo i turkahu Ga.

5:25 I `ena nekakva koja je dvanaest godina bo-
lovala od te~enja krvi

5:26 I veliku muku podnela od mnogih lekara, i
potro{ila sve {to je imala, i ni{ta joj nisu pomogli,
nego jo{ gore na~inili,

5:27 Kad je ~ula za Isusa, do|e u narodu sastrag,
i dota~e se haljine Njegove.

5:28 Jer govora{e: Ako se samo dotaknem halji-
na Njegovih ozdravi}u.

5:29 I odmah presahnu izvor krvi njene, i oseti u
telu da ozdravi od bolesti.

5:30 I odmah Isus oseti u sebi silu {to iza|e iz
Njega, i obazrev{i se na narod re~e: Ko se to dota-
~e mojih haljina?

5:31 I reko{e Mu u~enici Njegovi: Vidi{ narod
gde Te turka, pa pita{: Ko se dota~e mene?

5:32 I On se obazira{e da vidi onu koja to u~ini.

5:33 A `ena upla{iv{i se drhta{e, i znaju}i {ta joj
se dogodi, do|e i kle~e pred Njim, i kaza Mu svu
istinu.

5:34 A On re~e joj: K}eri! Vera tvoja pomo`e ti;
idi s mirom, i budi zdrava od bolesti svoje.

5:35 Jo{ On govora{e, a do|o{e od stare{ine
zborni~kog govore}i: K}i tvoja umre; {to ve} tru-
di{ u~itelja?

5:36 A Isus odmah ~uv{i re~ {to reko{e re~e sta-
re{ini: Ne boj se, samo veruj.

5:37 I ne dade za sobom i}i nikome osim Petra i
Jakova i Jovana brata Jakovljevog.

5:38 I do|e u ku}u stare{ine zborni~kog, i vide
vrevu i pla~ i jauk veliki.

5:39 I u{av{i re~e im: [ta ste uzavreli te pla~ete?
Devojka nije umrla, nego spava.

5:40 I podsmevahu Mu se. A On isterav{i sve
uze oca devoj~inog i mater i koji behu s Njim, i
u|e gde le`a{e devojka.

5:41 I uzev{i devojku za ruku re~e joj: Talita ku-
mi, koje zna~i: Devojko, tebi govorim, ustani.

5:42 I odmah usta devojka i ho|a{e; a be{e od
dvanaest godina. I za~udi{e se ~udom velikim.

5:43 I zapreti im vrlo da niko ne dozna za to, i
re~e: Podajte joj nek jede.

GLAVA 6

I iza|e odande, i do|e na svoju postojbinu; i za
Njim ido{e u~enici Njegovi.

6:2 I kad do|e subota, po~e u~iti u zbornici. I
mnogi koji slu{ahu, divljahu se govore}i: Otkud
ovome to? I kakva mu je premudrost dana? I ~ude-
sa takva rukama njegovim ~ine se?

6:3 Nije li ovo drvodelja, sin Marijin, a brat Ja-
kovljevi i Josijin i Judin i Simonov? I nisu li sestre
njegove ovde me|u nama? I sabla`njavahu se o
Njega.

6:4 A Isus re~e im: Nigde nije prorok bez ~asti
do na postojbini svojoj i u rodu i u domu svom.

6:5 I ne moga{e onde ni jedno ~udo da u~ini,
osim {to malo bolesnika isceli metnuv{i na njih ru-
ke.

6:6 I ~udio se neverstvu njihovom. I i|a{e po
okolnim selima i u~a{e.

6:7 I dozva dvanaesticu, i po~e ih slati dva i
dva, i dava{e im vlast nad duhovima ne~istim.

6:8 I zapovedi im da ni{ta ne uzimaju na put
osim jednog {tapa: ni torbe ni hleba ni novaca u
pojasu;

6:9 Nego obuveni u opanke, i ne obla~e}i dve
haljine.

6:10 I re~e im: Gde u|ete u dom onde ostanite
dok ne iza|ete odande.

6:11 I ako vas ko ne primi i ne poslu{a vas, izla-
ze}i odande otresite prah s nogu svojih za svedo~a-
nstvo njima. Zaista vam ka`em: lak{e }e biti Sodo-
mu i Gomoru u dan stra{nog suda nego gradu
onom.

6:12 I oti{av{i propovedahu da se treba kajati;

6:13 I |avole mnoge izgonjahu; i mazahu uljem
mnoge bolesnike; i isceljivahu.

6:14 I za~u car Irod za Isusa (jer Njegovo ime
be{e se razglasilo), i re~e: Jovan krstitelj iz mrtvih
usta, zato ~ini ~udesa.

6:15 Drugi govorahu: To je Ilija. A drugi govorahu: To je prorok ili kao koji od proroka.

6:16 A kad ~u Irod, re~e: To je Jovan koga sam ja posekao, on usta iz mrtvih.

6:17 Jer ovaj Irod posla te uhvati~e Jovana, i svezav{i baci ga u tamnicu Irodijade radi, `ene Filipa brata svog, jer se o`eni njom.

6:18 Jer Jovan govora~e Irodu: Ne mo`e{ ti imati `ene brata svog.

6:19 A Irodijada rasrdi se na njega, i htede da ga ubije, ali ne moga~e.

6:20 Jer se Irod boja~e Jovana znaju}i ga da je ~ovek pravedan i svet, i ~uva~e ga; i mnogo koje{ta ~inja~e kako mu on re~e, i rado ga slu{a~e.

6:21 I dogodi se dan zgodan, kad Irod na dan svog ro|enja dava~e ve~eru knezovima svojim i vojvodama i stare{inama galilejskim.

6:22 I u{av{i k}i Irodijadina i igrav{i i ugodiv{i Irodu i gostima njegovim re~e car devojci: I{ti u mene {ta god ho}e{, i da}u ti.

6:23 I zakle joj se: [ta god zai{te{ u mene da}u ti, da bi bilo i do pola carstva mog.

6:24 A ona iza{av{i re~e materi svojoj: [ta }u iskati? A ona re~e: Glavu Jovana krstitelja.

6:25 I odmah u{av{i brzo k caru zaiska govore}i: Ho}u da mi da{, sad na krugu, glavu Jovana krstitelja.

6:26 I zabrinu se car, ali kletve radi i gostiju svojih ne hte joj odre}i.

6:27 I odmah posla car d`elata, i zapovedi da donese glavu njegovu.

6:28 A on oti{av{i pose~e ga u tamnici, i donese glavu njegovu na krugu, i dade devojci, a devojka dade je materi svojoj.

6:29 I ~uv{i u~enici njegovi do|o~e i uze~e telo njegovo, i metnu~e ga u grob.

6:30 I skupi~e se apostoli k Isusu, i javi~e Mu sve i {ta u~ini~e i {ta ljude nau~i~e.

6:31 I re~e im: Do|ite vi sami nasamo, i po~inite malo. Jer ih be~e mnogo koji dolaze i odlaze, i ne imahu kad ni jesti.

6:32 I odo~e na la|i u pusto mesto sami.

6:33 I vide~e ih ljudi kad i|ahu, i pozna~e ih mnogi, i pe{ice iz svih gradova stecahu se onamo, i prestigo~e ih, i skupi~e se oko Njega.

6:34 I iza{av{i Isus vide narod mnogi, i sa`ali Mu se, jer behu kao ovce bez pastira; i po~e ih u~iti mnogo.

6:35 I kad bi ve} pred no}, pristupi~e k Njemu u~enici Njegovi govore}i: Pusto je mesto, a ve} je kasno;

6:36 Otpusti ih neka idu u okolna sela i palanke da kupe sebi hleba; jer nemaju {ta jesti.

6:37 A On odgovaraju}i re~e im: Dajte im vi neka jedu. A oni reko~e: Jedino da idemo da kupimo za dvesta gro{a hleba, pa da im damo da jedu?

6:38 A On im re~e: Koliko hlebova imate? Idite i vidite. I videv{i reko~e: Pet hlebova i dve ribe.

6:39 I zapovedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi.

6:40 I posadi~e se na gomile po sto i po pedeset.

6:41 I uzev{i onih pet hlebova i dve ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hlebove, i dade u~enicima svojim da metnu ispred njih; i one dve ribe razdeli svima.

6:42 I jedo~e svi, i nasiti~e se.

6:43 I nakupi~e komada dvanaest kotarica punih i od riba.

6:44 A be~e onih {to su jeli hlebove oko pet hiljada ljudi.

6:45 I odmah natera u~enike svoje da u|u u la|u i da idu napred na one strane u Vitsaidu dok On otpusti narod.

6:46 I otpustiv{i ih ode na goru da se pomoli Bogu.

6:47 I uve~e be~e la|a nasred mora, a On sam na zemlji.

6:48 I vide ih gde se mu~e veslaju}i: jer im be~e protivan vetar. I oko ~etvrte stra`e no}ne do|e k njima idu}i po moru; i htede da ih mimoi|e.

6:49 A oni videv{i Ga gde ide po moru mi{ljahu da je utvara, i povika~e;

6:50 Jer Ga svi vide~e i popla{i~e se. I odmah progovori s njima, i re~e im: Ne bojte se, ja sam, ne pla{ite se.

6:51 I u|e k njima u la|u, i utoli vetar; i vrlo se upla{i}e, i divljahu se.

6:52 Jer ih ne nau-i{e} hlebovi; jer se be{e} srce njihovo okamenilo.

6:53 I pre{av{i} do|o{e} u zemlju genisaretsku; i stado{e} u kraj.

6:54 I kad iza|o{e} iz la|e, odmah Ga pozna{e} ljudi.

6:55 I oprt~av{i} sav onaj kraj, po~e{e} na odrima donositi bolesnike gde su ~uli da je On.

6:56 I kud god i|a{e} u sela ili u gradove ili u palanke, na raskr{}ima metahu bolesnike i moljahu Ga da se barem skuta od haljine Njegove dotaknu: i ozdravljahu svi koji Ga se doticahu.

GLAVA 7

I skupi{e} se oko Njega fariseji i neki od knji`evnika koji behu do{li iz Jerusalima

7:2 I videv{i} neke od u-enika Njegovih da ne-istim, to jest, neumivenim rukama jedu hleb, ukori{e} ih.

7:3 Jer fariseji i svi Jevreji, ne jedu dok ne umiju ruke do lakata, dr`e{i} se onog {to im je ostalo od starih;

7:4 I kad do|u s pazara, ne jedu dok se ne umiju; i jo{ mnogo ima {to su primili te dr`e: peru ~a{e} i `banove i kotlove i klupe.

7:5 A potom pitahu Ga fariseji i knji`evnici: Za{to u-enici tvoji ne `ive kao {to nam je ostalo od starih, nego jedu hleb neumivenim rukama?

7:6 A On odgovaraju{i} re~e im: Dobro je prorokovao Isaija za vas licemere, kao {to je pisano: Ovi ljudi usnama me po{tuju, a srce njihovo daleko stoji od mene.

7:7 No zaludu me po{tuju u~e{i} naukama, zapovestima ljudskim.

7:8 Jer ostaviste zapovesti Bo`je, a dr`ite obi~aje ljudske, pranje `banova i ~a{a; i druga mnoga takva ~inite.

7:9 I re~e im: Dobro ukidate zapovest Bo`ju da svoj obi~aj sa~uvate.

7:10 Jer Mojsije re~e: Po{tuj oca svog i mater svoju; i: Koji opsuje oca ili mater smr}u da umre.

7:11 A vi ka`ete: Ako ka`e ~ovek ocu ili materi: Korvan, to jeste: prilog je ~im bih ti ja mogao pomo}i.

7:12 I tako ne date mu ni{ta u~initi, ocu svom ili materi svojoj,

7:13 Ukidaju{i} re~ Bo`ju svojim obi~ajem koji ste postavili; i ovako mnogo koje{ta ~inite.

7:14 I dozvav{i} sav narod re~e im: Poslu{ajte mene svi, i razumite.

7:15 Ni{ta nema {to bi ~oveka moglo opoganiti da u|e spolja u njega, nego {to izlazi iz njega ono je {to pogani ~oveka.

7:16 Ako ko ima u{i} da ~uje neka ~uje.

7:17 I kad do|e od naroda u ku}u pitahu Ga u~enici Njegovi za pri~u.

7:18 I re~e im: Zar ste i vi tako nerazumni? Ne razumete li da {ta god u ~oveka spolja ulazi ne mo`e ga opoganiti?

7:19 Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh; i izlazi napolje ~iste{i} sva jela.

7:20 Jo{ re~e: [ta izlazi iz ~oveka ono pogani ~oveka;

7:21 Jer iznutra, iz srca ljudskog, izlaze misli zle, preljube, kurvarstva, ubistva,

7:22 Kra|e, lakomstva, pakosti, zloje, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos, bezumlje.

7:23 Sva ova zla iznutra izlaze, i pogane ~oveka.

7:24 I ustav{i} odande ode u krajeve tirske i sidonske, i u{av{i} u ku}u htede da niko ne ~uje za Nj; i ne mo`e se sakriti.

7:25 Jer ~uv{i} za Nj`ena {to u njenoj k}eri be{e} duh ne~isti, do|e i pade k nogama Njegovim.

7:26 A `ena ta be{e} Grkinja rodnom Sirofini~anka, i molja{e} Ga da istera |avola iz k}eri njene.

7:27 A Isus re~e joj: Stani da se najpre deca nahrane; jer nije pravo uzeti hleb od dece i baciti psi~ma.

7:28 A ona odgovaraju{i} re~e Mu: Da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrva detinjih.

7:29 I re~e joj: Za tu re~ idi; iza |e |avo iz k}eri tvoje.

7:30 I do{av{i ku}i na |e da je |avo iza{ao, i k}i le`a{e na odru.

7:31 I opet iza |e Isus iz krajeva tirskih i sidonskih i do |e na more galilejsko u krajeve desetogradske.

7:32 I dovedo{e k Njemu gluvog i mutavog, i moljahu Ga da metne na nj ruku.

7:33 I uzev{i ga iz naroda nasamo metnu prste svoje u u{i njegove, i pljunuv{i dohvati se jezika njegovog;

7:34 I pogledav{i na nebo uzdahnu, i re~e mu: Efata, to jeste: Otvori se.

7:35 I odmah mu se otvori{e u{i, i razre{i se sveza jezika njegovog i govora{e lepo.

7:36 I zapreti im da nikome ne kazuju; ali {to im vi{e On zabranjiva{e oni jo{ vi{e razgla{avahu.

7:37 I vrlo se divljahu govore{i: Sve dobro ~ini; i gluve ~ini da ~uju i neme da govore.

GLAVA 8

U to vreme, kad be{e vrlo mnogo naroda i ne imahu {ta jesti, dozva Isus u~enike svoje i re~e im:

8:2 @ao mi je naroda, jer ve} tri dana stoje kod mene i nemaju ni{ta jesti.

8:3 I ako ih otpustim gladne ku}ama njihovim, oslabi{e na putu; jer su mnogi od njih do{li izdaleka.

8:4 I odgovori{e Mu u~enici Njegovi: Otkuda }emo uzeti hleba ovde u pustinji da ih nahranimo?

8:5 I zapita ih: Koliko imate hlebova? A oni kazae: Sedam.

8:6 I zapovedi narodu da posedaju po zemlji; i uzev{i onih sedam hlebova i hvalu dav{i, prelomi, i dade u~enicima svojim da razdadu; i razdado{e narodu.

8:7 I imahu malo ribica; i njih blagosloviv{i re~e da i njih razdadu.

8:8 I jedo{e, i nasiti{e se, i nakupi{e komada {to prete~e sedam kotarica.

8:9 A onih {to su jeli be{e oko ~etiri hiljade. I otpusti ih.

8:10 I odmah u |e u la |u s u~enicima svojim, i do |e u okoline dalmanutske.

8:11 I iza |o{e fariseji, i po~e{e se prepirati s Njim, i ku{aju}i Ga iskahu od Njega znak s neba.

8:12 I uzdahnuv{i duhom svojim re~e: Za{to rod ovaj znak tra`i? Zaista vam ka`em: ne}e se dati rodu ovome znak.

8:13 I ostaviv{i ih u |e opet u la |u, i ode na one strane.

8:14 I zaboravi{e u~enici Njegovi uzeti hleba, i nemahu sa sobom u la |i do jedan hleb.

8:15 I zapoveda{e im govore{i: Gledajte, ~uvajte se kvasca farisejskog i kvasca Irodovog.

8:16 I mi{ljahu, jedan drugom govore{i: To je {to hleba nemamo.

8:17 I razumev{i Isus re~e im: [ta mislite {to hleba nemate? Zar jo{ ne ose}ate, niti razumete? Zar je jo{ okamenjeno srce va{e?

8:18 O~i imate i ne vidite? U{i imate i ne ~ujete? I ne pamтите li

8:19 Kad ja pet hlebova prelomih na pet hiljada, koliko kotarica punih komada nakupiste? Reko{e Mu: Dvanaest.

8:20 A sad sedam na ~etiri hiljade, koliko punih kotarica nakupiste komada? A oni reko{e: Sedam.

8:21 I re~e im: Kako ne razumete?

8:22 I do |e u Vitsaidu; i dovedo{e k Njemu slepoga, i moljahu Ga da ga se dotakne.

8:23 I uzev{i za ruku slepoga izvede ga napolje iz sela, i pljunuv{i mu u o~i metnu ruke na nj, i zapita ga vidi li {ta.

8:24 I pogledav{i re~e: Vidim ljude gde idu kao drva.

8:25 I potom opet metnu mu ruke na o~i, i re~e mu da progleda: i isceli se, i vide sve lepo.

8:26 I posla ga ku}i njegovoj govore{i: Ne ulazi u selo, niti kazuj kome u selu.

8:27 I iza |e Isus i u~enici Njegovi u sela] esarije Filipove; i putem pita{e u~enike svoje govore{i im: Ko govore ljudi da sam ja?

8:28 A oni odgovori{e: Jovan krstitelj; drugi: Ilija; a drugi: Koji od proroka.

8:29 A On im re~e: A vi {ta mislite ko sam ja? A Petar odgovaraju}i re~e Mu: Ti si Hristos.

8:30 I zapreti im da nikome ne kazuju za Njega.

8:31 I po~e ih u~iti da Sinu ~ove~jem valja mnogo postradati, i da }e Ga okriviti stare{ine i glavari sve{teni~ki i knji`evnici, i da }e Ga ubiti, i tre}i dan da }e ustati.

8:32 I govora{e o tom ne ustru~avaju}i se. I Petar uze Ga i po~e Ga odvrati.

8:33 A On obrnuv{i se i pogledav{i na u~enike svoje zapreti Petru govore}i: Idi od mene sotonu; jer ti ne misli{ {ta je Bo`je nego {ta je ljudsko.

8:34 I dozvav{i narod s u~enicima svojim re~e im: Ko ho}e za mnom da ide neka se odrekne sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide.

8:35 Jer ko ho}e du{u svoju da sa~uva, izgubi}e je; a ko izgubi du{u svoju mene radi i jevan|elja onaj }e je sa~uvati.

8:36 Jer kakva je korist ~oveku ako zadobije sav svet, a du{i svojoj naudi?

8:37 Ili kakav }e otkup dati ~ovek za du{u svoju?

8:38 Jer ko se postidi mene i mojih re~i u rodu ovom preljubotvornom i gre{nom, i Sin }e se ~ove~ji postideti njega kad do|e u slavi Oca svog s an|elima svetima.

GLAVA 9

I re~e im: Zaista vam ka`em: imaju neki me|u ovima {to stoje ovde koji ne}e okusiti smrti dok ne vide carstvo Bo`je da do|e u sili.

9:2 I posle {est dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i izvede ih na visoku goru same; i preobrazi se pred njima.

9:3 I haljine Njegove postado{e sjajne i vrlo bele kao sneg, kao {to ne mo`e belilja ubeliti na zemlji.

9:4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem gde se razgovarahu s Isusom.

9:5 I Petar odgovaraju}i re~e Isusu: Ravi! Dobro nam je ovde biti; i da na~inimo tri senice: Tebi jednu i Mojsiju jednu i Iliji jednu.

9:6 Jer ne zna{e {ta govori; jer behu vrlo upla{eni.

9:7 I postade oblak te ih zakloni; i do|e glas iz oblaka govore}i: Ovo je Sin moj ljubazni; Njega poslu{ajte.

9:8 I ujedanput pogledav{i, nikoga ne vide{e osim Isusa samog sa sobom.

9:9 A kad sila`ahu s gore zapreti im da nikom ne kazuju {ta su videli, dok Sin ~ove~ji ne ustane iz mrtvih.

9:10 I re~ zadr`a{e u sebi pitaju}i jedan drugog: [ta to zna~i ustati iz mrtvih?

9:11 I pitahu Ga govore}i: Kako govore knji`evnici da Ilija treba najpre da do|e?

9:12 A On odgovaraju}i re~e im: Ilija }e do}i najpre, i urediti sve; ali i Sin ~ove~ji treba da mnogo postrada i da se ponizi, kao {to je pisano.

9:13 Ali vam ka`em da je i Ilija do{ao i u~ini{e s njim {ta htedo{e kao {to je pisano za njega.

9:14 I do{av{i k u~enicima svojim vide narod mnogi oko njih i knji`evnike gde se prepiru s njima.

9:15 I odmah videv{i Ga sav narod upla{i se i pritr~av{i pozdravljahu Ga.

9:16 I upita knji`evnike: [ta se prepirete s njima?

9:17 I odgovaraju}i jedan od naroda re~e: U~itelju! Dovedoh k Tebi sina svog u kome je duh nemmi.

9:18 I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i penu baca i {krgu}e zubima; i su{i se. I reko{h u~enicima Tvojim da ga isteraju; i ne mogo{e.

9:19 A On odgovaraju}i mu re~e: O rode neverni! Dokle }u s vama biti? Dokle }u vas trpeti? Dovedite ga k meni.

9:20 I dovedo{e ga k Njemu; i kad Ga vide odmah ga duh stade lomiti; i padnuv{i na zemlju valja{e se bacaju}i penu.

9:21 I upita oca njegovog: Koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on re~e: Iz detinjstva.

9:22 I mnogo puta baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako {ta mo`e{ pomozite nam, smilujte se na nas.

9:23 A Isus re~e mu: Ako mo`e{ verovati: sve je mogu}e onome koji veruje.

9:24 I odmah povikav{i otac detinji sa suzama govora{e: Verujem, Gospode! Pomozite mom neverju.

9:25 A Isus vide}i da se sti~e narod, zapreti duhu ne-istom govore}i mu: Du{e nemi i gluvi! Ja ti zapovedam, iza|i iz njega i vi{e ne ulazi u njega.

9:26 I povikav{i i izlomiv{i ga vrlo iza|e; i u~ini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: Umre.

9:27 A Isus uzev{i ga za ruku podi`e ga: i usta.

9:28 I kad u|e u ku}u, pitahu Ga u~enici Njegovi nasamo: Za{to ga mi nismo mogli isterati?

9:29 I re~e im: Ovaj se rod ni~im ne mo`e isterati do molitvom i postom.

9:30 I iza{av{i odande i|ahu kroz Galileju; i ne hte{e da ko dozna.

9:31 Jer u~a{e u~enike svoje, i govora{e im da }e se Sin ~ove~ji predati u ruke ljudske, i ubi}e Ga, i po{to Ga ubiju usta}e tre}i dan.

9:32 A oni ne razumevahu re~, i ne smehu da Ga zapitaju.

9:33 I do|e u Kapernaum, i kad be{e u ku}i zapita ih: [ta se prepiraste putem me|u sobom?

9:34 A oni }utahu; jer se putem prepira{e me|u sobom ko je najve}i.

9:35 I sedav{i dozva dvanaestoricu i re~e im: Koji ho}e da bude prvi neka bude od svih najzadnji i svima sluga.

9:36 I uzev{i dete metnu ga me|u njih i zagrliv{i ga re~e im:

9:37 Ko jedno ovakvo dete primi u ime moje, mene prima; a ko mene primi, ne prima mene nego Onog koji je mene poslao.

9:38 Odgovori Mu Jovan govore}i: U~itelju! Vi-desmo jednog gde imenom Tvojim izgoni |avole koji ne ide za nama: i zabranismo mu, jer ne ide za nama.

9:39 A Isus re~e: Ne branite mu; jer nema niko-ga koji bi imenom mojim ~udo ~inio da mo`e brzo zlo govoriti za mnom.

9:40 Jer ko nije protiv vas s vama je.

9:41 Jer ko vas napoji ~a{om vode u ime moje, zato {to ste Hristovi, zaista vam ka`em: ne}e mu propasti plata.

9:42 A koji sablazni jednog od ovih malih koji veruju mene, bolje bi mu bilo da obesi kamen vodeni~ni o vrat svoj i da se baci u more.

9:43 I ako te ruka tvoja sabla`njava, odseci je: bolje ti je bez ruke u `ivot u}i, negoli s obe ruke u}i u pakao, u oganj ve~ni,

9:44 Gde crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

9:45 I ako te noga tvoja sabla`njava, odseci je: bolje ti je u}i u `ivot hrom, negoli s dve noge da te bace u pakao, u oganj ve~ni,

9:46 Gde crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

9:47 Ako te i oko tvoje sabla`njava, iskopaj ga: bolje ti je s jednim okom u}i u carstvo Bo`je, negoli s dva oka da te bace u pakao ognjeni,

9:48 Gde crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

9:49 Jer }e se svaki ognjem posoliti, i svaka }e se `rtva solju posoliti.

9:50 Dobra je so; ali ako so bude neslana, ~im }e se osoliti? Imajte so u sebi, i mir imajte me|u sobom.

GLAVA 10

I ustav{i odande do|e u okoline judejske preko Jordana, i ste~e se opet narod k Njemu; i kao {to obi~aj ima{e, opet ih u~a{e.

10:2 I pristupiv{i fariseji upita{e Ga ku{aju}i: Mo`e li ~ovek pustiti `enu?

10:3 A On odgovaraju}i re~e im: [ta vam zapoveda Mojsije?

10:4 A oni reko{e: Mojsije dopusti da joj se da raspusna knjiga i da se pusti.

10:5 I odgovaraju}i Isus re~e im: Po tvr|i va{eg srca napisao vam on zapovest ovu.

10:6 A u po~etku stvorenja, mu`a i `enu, stvorio ih je Bog.

10:7 Zato ostavi}e ~ovek oca svog i majku i pri-
lepi}e se k`eni svojoj,

10:8 I budu dvoje jedno telo. Tako nisu vi}e
dvoje nego jedno telo.

10:9 A {ta je Bog sastavio ~ovek da ne rastavlja.

10:10 I u ku}i opet zapita}e Ga za to u~enici
Njegovi.

10:11 I re~e im: Koji pusti `enu i o`eni se dru-
gom, ~ini preljubu na njoj.

10:12 I ako `ena ostavi mu`a svog i po|e za
drugog, ~ini preljubu.

10:13 I dono{ahu k Njemu decu da ih se dotak-
ne; a u~enici branjahu onima {to ih dono{ahu.

10:14 A Isus videv{i rasrdi se i re~e im: Pustite
decu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je ta-
kvih carstvo Bo`je.

10:15 Zaista vam ka`em: koji ne primi carstvo
Bo`je iskreno, kao dete, ne}e u}i u njega.

10:16 I zagrliv{i ih metnu na njih ruke te ih bla-
goslovi.

10:17 I kad iza|e na put, pritr~a neko, i kleknuv-
{i na kolena pred Njim pita}e Ga: U~itelju blagi!
[ta mi treba ~initi da dobijem `ivot ve~ni?

10:18 A Isus re~e mu: [to me zove{ blagim? Ni-
ko nije blag osim jednog Boga.

10:19 Zapovesti zna{: ne ~ini preljube; ne ubij;
ne ukradi; ne svedo~i la`no; ne ~ini nepravde niko-
me; po{tuj oca svog i mater.

10:20 A on odgovaraju}i re~e Mu: U~itelju! Sve
sam ovo sa~uvao od mladosti svoje.

10:21 A Isus pogledav{i na nj, omile mu, i re~e
mu: Jo{ ti jedno nedostaje: idi prodaj sve {to ima{ i
podaj siromasima; i ima}e{ blago na nebu; i do|i,
te hajde za mnom uzev{i krst.

10:22 A on posta zlovoljan od ove re~i, i ode `a-
lostan; jer be}e vrlo bogat.

10:23 I pogledav{i Isus re~e u~enicima svojim:
Kako je te{ko bogatima u}i u carstvo nebesko!

10:24 A u~enici se upla{i}e od re~i Njegovih. A
Isus opet odgovaraju}i re~e im: Deco! Kako je te{-
ko onima koji se uzdaju u svoje bogatstvo u}i u ca-
rstvo Bo`je!

10:25 Lak{e je kamili pro}i kroz iglene u{i ne-
goli bogatome u}i u carstvo Bo`je.

10:26 A oni se vrlo divljahu govore}i u sebi: Ko
se dakle mo`e spasti?

10:27 A Isus pogledav{i na njih re~e: Ljudima je
nemogu}e, ali nije Bogu: jer je sve mogu}e Bogu.

10:28 A Petar Mu po~e govoriti: Eto mi smo
ostavili sve, i za Tobom idemo.

10:29 A Isus odgovaraju}i re~e: Zaista vam ka-
`em: nema nikoga koji je ostavio ku}u, ili bra}u,
ili sestre, ili oca, ili mater, ili `enu, ili decu, ili ze-
mlju, mene radi i jevan|elja radi,

10:30 A da ne}e primiti sad u ovo vreme sto pu-
ta onoliko ku}a, i bra}e, i sestara, i otaca, i matera,
i dece, i zemlje, u progonjenju, a na onom svetu `i-
vot ve~ni.

10:31 Ali }e mnogi prvi biti poslednji, i posled-
nji prvi.

10:32 A kad i|ahu putem u Jerusolim, Isus i|a}e
pred njima, a oni se ~u|ahu, i za Njim i|ahu sa
strahom. I uzev{i opet dvanaestoricu po~e im kazi-
vati {ta }e biti od Njega:

10:33 Evo idemo u Jerusolim, i Sin ~ove~ji pre-
da}e se glavarima sve{teni~kim i knji`evnicima i
osudi}e Ga na smrt, i preda}e Ga neznabo{cima;

10:34 I naruga}e Mu se, i bi}e Ga, i popljuva}e
Ga, i ubi}e Ga, i tre}i dan usta}e.

10:35 I pred Njega do|o}e Jakov i Jovan, sinovi
Zevedejevi, govore}i: U~itelju! Ho}emo da nam
u~ini{ za {ta }emo Te moliti.

10:36 A On im re~e: [ta ho}ete da vam u~inim?

10:37 A oni Mu reko}e: Daj nam da sednemo je-
dan s desne strane Tebi, a drugi s leve, u slavi Tvo-
joj.

10:38 A Isus im re~e: Ne znate {ta i{tete: mo`ete
li piti ~a}u koju ja pijem, i krstiti se kr{tenjem ko-
jim se ja kr{tavam?

10:39 A oni Mu reko}e: Mo`emo. A Isus re~e
im: ^a}u, dakle, koju ja pijem ispi}ete; i kr{tenjem
kojim se ja kr{tavam krsti}ete se;

10:40 Ali da sednete s desne strane meni i s le-
ve, ne mogu ja dati nego kojima je ugotovljeno.

10:41 I ~uv{i to desetorica po~e se srditi na Jakova i na Jovana.

10:42 A Isus dozvav{i ih re~e im: Znete da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim.

10:43 Ali me | u vama da ne bude tako; nego koji ho}e da bude ve}i me | u vama, da vam slu`i.

10:44 I koji ho}e prvi me | u vama da bude, da bude svima sluga.

10:45 Jer Sin ~ove~ji nije do{ao da Mu slu`e nego da slu`i, i da da du{u svoju u otkup za mnoge.

10:46 I do | o}e u Jerihon. I kad izla`a}e iz Jerihona, On i u~enici Njegovi i narod mnogi, sin Timejev, Vartimej slepi, se | a}e kraj puta i pro}a}e.

10:47 I ~uv{i da je to Isus Nazare}anin stade vikati i govoriti: Sine Davidov, Isuse! Pomiluj me!

10:48 I pre}ahu mu mnogi da u}uti, a on jo{ vi}e vika}e: Sine Davidov! Pomiluj me!

10:49 I stav{i Isus re~e da ga zovnu. I zovnu}e slepca govore}i mu: Ne boj se, ustani, zove te.

10:50 A on zbaciv{i sa sebe haljine svoje, ustade i do | e k Isusu.

10:51 I odgovaraju}i re~e mu Isus: [ta ho}e{ da ti u~inim? A slepi re~e Mu: Ravuni! Da progledam.

10:52 A Isus re~e mu: Idi, vera tvoja pomo`e ti. I odmah progleda, i ode putem za Isusom.

GLAVA 11

I kad se pribli`i k Jerusalimu, k Vitfazi i Vitaniji, kod gore maslinske, posla dvojicu od u~enika svojih

11:2 I re~e im: Idite u selo {to je pred vama, i odmah kako u | ete u njega na}i }ete magare privezano, na koje niko od ljudi nije usedao; odre}ite ga i dovedite.

11:3 I ako vam ko re~e: [ta to ~inite? Ka`ite: Treba Gospodu; i odmah }e ga poslati ovamo.

11:4 A oni odo}e, i na | o}e magare privezano kod vrata napolju na raskr}u, i odre}i}e ga.

11:5 I neko od onih {to stajahu onde reko}e im: Za{to dre}ite magare?

11:6 A oni reko}e im kao {to im zapovedi Isus; i ostavi}e ih.

11:7 I dovedo}e magare k Isusu, i metnu}e na nj haljine svoje; i usede na nj.

11:8 A mnogi prostre}e haljine svoje po putu; a jedni rezahu granje od drveta, i prostirahu po putu.

11:9 A koji i | ahu pred Njim i za Njim, vikahu govore}i: Osana! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

11:10 Blagosloveno carstvo oca na}eg Davida koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

11:11 I u | e Isus u Jerusalim, i u crkvu; i promoviv{i sve, kad bi uve~e, iza | e u Vitaniju s dvanaestoricom.

11:12 I sutradan kad iza | o}e iz Vitanije, ogladne.

11:13 I videv{i izdaleka smokvu s li}em do | e ne bi li {ta na}ao na njoj; i do}av{i k njoj ni}ta ne na | e osim li}a; jer jo{ ne be}e vreme smokvama.

11:14 I odgovaraju}i Isus re~e joj: Da odsad od tebe niko ne jede roda doveka. I slu}ahu u~enici Njegovi.

11:15 I do | o}e opet u Jerusalim; i u}av{i Isus u crkvu stade izgoniti one koji prodavahu i kupovahu po crkvi; i ispremeta trpeze onih {to menjahu novce, i klupe onih {to prodavahu golubove.

11:16 I ne dade da ko pronese suda kroz crkvu.

11:17 I u~a}e govore}i im: Nije li pisano: Dom moj neka se zove dom molitve svim narodima? A vi na~iniste od njega hajdu~ku pe}inu.

11:18 I ~u}e knji`evnici i glavari sve}teni~ki, i tra`ahu kako bi Ga pogubili; pla}ili su Ga se, jer Ga je narod slu}ao.

11:19 I kad bi uve~e iza | e napolje iz grada.

11:20 I u jutru prolaze}i vide}e smokvu gde se posu}ila iz korena.

11:21 I opomenuv{i se Petar re~e Mu: Ravi! Gle, smokva {to si je prokleo, posu}ila se.

11:22 I odgovaraju}i Isus re~e im:

11:23 Imajte veru Bo`ju; jer vam zaista ka`em: ako ko re~e gori ovoj: Digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svom, nego uzveruje da }e biti kao {to govori: bi}e mu {ta god re~e.

11:24 Zato vam ka`em: sve {to i{tete u svojoj molitvi verujte da }ete primiti; i bi}e vam.

11:25 I kad stojite na molitvi, pra{tajte ako {ta imate na koga: da i Otac va{ koji je na nebesima oprosti vama pogre{ke va{e.

11:26 Ako li, pak, vi ne opra{tate, ni Otac va{ koji je na nebesima ne}e oprostiti vama pogre{ke va{e.

11:27 I do|o{e opet u Jerusolim; i kad ho|a{e po crkvi do|o{e k Njemu glavari sve{teni~ki i knji`evnici i stare{ine,

11:28 I reko{e Mu: Kakvom vlasti to ~ini{? I ko ti dade vlast tu, da to ~ini{?

11:29 A Isus odgovaraju}i re~e im: i ja }u vas da upitam jednu re~, i odgovorite mi; pa }u vam kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

11:30 Kr{tenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? Odgovorite mi.

11:31 I mi{ljahu u sebi govore}i: Ako ka`emo: S neba, re}i }e: Za{to mu dakle ne verovaste?

11:32 Ako li ka`emo: Od ljudi, bojimo se naroda; jer svi mi{ljahu za Jovana da zaista prorok be{e.

11:33 I odgovaraju}i reko{e Isusu: Ne znamo. I Isus odgovaraju}i re~e njima: Ni ja vama ne}u kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

GLAVA 12

I po~e im govoriti u pri~ama: Posadi ~ovek vinograd, i ogradi plotom, i iskopa pivnicu, i na~ini kulu, i dade ga vinogradarima, pa ode.

12:2 I kad do|e vreme, posla k vinogradarima slugu da primi od vinogradara od roda vinogradskog.

12:3 A oni uhvativ{i slugu izbi{e ga, i posla{e prazna.

12:4 I opet posla k njima drugog slugu; i onog bi{e kamenjem i razbi{e mu glavu, i posla{e ga sramotnog.

12:5 I opet posla drugog; i onog ubi{e; i mnoge druge, jedne izbi{e, a druge pobi{e.

12:6 Jo{ dakle ima{e jedinog svog milog sina, posla i njega najposle k njima govore}i: Postide}e se sina mog.

12:7 A vinogradari reko{e u sebi: Ovo je naslednik, hodite da ga ubijemo, i nama }e ostati o~evina njegov.

12:8 I uhvati{e ga, i ubi{e, i izbaci{e ga napolje iz vinograda.

12:9 [ta }e dakle u~initi gospodar od vinograda? Do}i }e i pogubi}e vinogradare, i da}e vinograd drugima.

12:10 Zar niste ~itali u pismu ovo: Kamen koji odbaci{e zidari, onaj posta glava od ugla;

12:11 To bi od Gospoda i divno je u na{im o~ima?

12:12 I gledahu da Ga uhvate, ali se poboja{e naroda; jer razume{e da za njih govori pri~u; i ostaviv{i Ga odo{e.

12:13 I posla{e k Njemu neke od fariseja i Irodovaca da bi Ga uhvatili u re~i.

12:14 A oni do{av{i reko{e Mu: U~itelju! Znamo da si istinit, i da ne mari{ ni za koga; jer ne gleda{ ko je ko, nego zaista putu Bo`jem u-i{; treba li }esaru davati hara~ ili ne? Ho}emo li dati, ili da ne damo?

12:15 A On, znaju}i njihovo licemerje, re~e im: [to me ku{ate? Donesite mi novac da vidim

12:16 A oni doneso{e. I re~e im: ^iji je ovo obraz i natpis? A oni Mu reko{e:] esarev.

12:17 I odgovaraju}i Isus re~e im: Podajte }esarevo }esaru, a Bo` je Bogu. I ~udi{e Mu se.

12:18 I do|o{e k Njemu sadukeji koji ka`u da nema vaskrsenja, i zapita{e Ga govore}i:

12:19 U~itelju! Mojsije nam napisao: Ako kome brat umre i ostavi `enu a dece ne ostavi, da brat njegov uzme `enu njegovu i da podigne seme bratu svom.

12:20 Sedam bra}e be{e: i prvi uze `enu, i umre bez poroda.

12:21 I drugi uze je, i umre, i ni on ne ostavi poroda; tako i tre}i.

12:22 I uze{e je sedmorica, i ne ostavi{e poroda. A posle svih umre i `ena.

12:23 O vaskrsenju dakle kad ustanu koga }e od njih biti `ena? Jer je za sedmoricom bila.

12:24 I odgovaraju}i Isus re~e im: Zato li se vi varate {to ne znate pisma ni sile Bo`je?

12:25 Jer kad iz mrtvih ustanu, niti }e se `eniti ni udavati, nego su kao an|eli na nebesima.

12:26 A za mrtve da ustaju niste li ~itali u knjigama Mojsijevim kako mu re~e Bog kod kupine govore}i: Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi?

12:27 Nije Bog Bog mrtvih, nego Bog `ivih. Vi se dakle vrlo varate.

12:28 I pristupi jedan od knji`evnika koji ih slu{a{e kako se prepiru, i vide da im dobro odgovara, i zapita Ga: Koja je prva zapovest od svih?

12:29 A Isus odgovori mu: Prva je zapovest od svih: ^uj Izrailju, Gospod je Bog na{ Gospod jedini;

12:30 I ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim i svom du{om svojom i svim umom svojim i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovest.

12:31 I druga je kao i ova: Ljubi bli`njeg svog kao samog sebe. Druge zapovesti ve}e od ovih nema.

12:32 I re~e Mu knji`evnik: Dobro, u~itelju! Pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugog osim Njega;

12:33 I ljubiti Ga svim srcem i svim razumom i svom du{om i svom snagom, i ljubiti bli`njeg kao samog sebe, ve}e je od svih `rtava i priloga.

12:34 A Isus videv{i kako pametno odgovori re~e mu: Nisi daleko od carstva Bo`jeg. I niko vi{e ne sme{e da Ga zapita.

12:35 I odgovori Isus i re~e u~e}i u crkvi: Kako govore knji`evnici da je Hristos sin Davidov?

12:36 Jer sam David kaza Duhom Svetim: Re~e Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok polo`im neprijatelje Tvoje podno`je nogama Tvojim.

12:37 Sam dakle David naziva Ga Gospodom, i otkuda mu je sin? I mnogi narod slu{a{e Ga s rado{u.

12:38 I govora{e im u nauci svojoj: ^uvajte se knji`evnika koji idu u duga~kim haljinama, i tra`e da im se klanja po ulicama,

12:39 I prvih mesta po zbornicama, i za~elja na gozbama.

12:40 Ovi {to jedu ku}e udovi~ke, i la`no se mole Bogu dugo, bi}e jo{ vi{e osu|eni.

12:41 I sedav{i Isus prema Bo`joj hazni gleda{e kako narod me}e novce u Bo`ju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo.

12:42 I do{av{i jedna siroma{na udovica metnu dve lepte, koje ~ine jedan kodrant.

12:43 I dozvav{i u~enike svoje re~e im: Zaista vam ka`em: ova siroma{na udovica metnu vi{e od svih koji me}u u Bo`ju haznu.

12:44 Jer svi metnu{e od suvi{ka svog; a ona od sirotinje svoje metnu sve {to ima{e, svu hranu svoju.

GLAVA 13

I kad izla`a{e iz crkve re~e Mu jedan od u~enika Njegovih: U~itelju! Gle kakvo je kamenje, i kakva gra|evina!

13:2 I odgovaraju}i Isus re~e mu: Vidi{ li ovu veliku gra|evinu? Ni kamen na kamenu ne}e ovde ostate koji se ne}e razmetnuti.

13:3 I kad se |a{e na gori maslinskoj prema crkvi, pitahu Ga samog Petar i Jakov i Jovan i Andrija:

13:4 Ka`i nam kad }e to biti? I kakav }e znak biti kad }e se to sve svr{iti?

13:5 A Isus odgovaraju}i im po~e govoriti: ^uvajte se da vas ko ne prevari.

13:6 Jer }e mnogi do}i u moje ime govore}i: Ja sam; i mnoge }e prevariti.

13:7 A kad ~ujete ratove i glasove o ratovima, ne pla{ite se; jer treba da to bude; ali to jo{ nije posledak.

13:8 Usta}e narod na narod i carstvo na carstvo; i zemlja }e se tresti po svetlu; i bi}e gladi i bune. To je po~etak stradanja.

13:9 A vi se ~uvajte; jer }e vas predavati u sudove i po zbornicama bi}e vas, i pred kraljeve i careve izvodi}e vas mene radi za svedo~anstvo njima.

13:10 I u svim narodima treba da se najpre propovedi jevan|elje.

13:11 A kad vas povedu da predaju, ne brinite se unapred {ta }ete govoriti, niti mislite; nego {ta vam se da u onaj ~as ono govorite; jer vi ne}ete govoriti nego Duh Sveti.

13:12 I preda}e brat brata na smrt i otac sina, i usta}e deca na roditelje i pobi}e ih.

13:13 I svi }e omrznuti na vas imena mog radi. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

13:14 A kad vidite mrzost opusto{enja, za koju govori prorok Danilo, da stoji gde ne treba (koji ~i-ta da razume): tada koji budu u Judeji neka be`e u gore;

13:15 I koji bude na krovu da ne silazi u ku}u, niti da ulazi da uzme {ta iz ku}e svoje;

13:16 I koji bude u polju da se ne vra}a natrag da uzme haljinu svoju.

13:17 Ali te{ko trudnima i dojiljama u te dane!

13:18 Nego se molite Bogu da ne bude be`anje va{e u zimu.

13:19 Jer }e u dane te biti nevolja kakva nije bila od po~etka stvorenja koje je Bog stvorio do sad, i ne}e ni biti.

13:20 I da Gospod ne skрати dane niko ne bi ostao; ali izabranih radi, koje izabra, skratio je dane.

13:21 Tada ako vam ko re~e: Evo ovde je Hristos, ili: Eno onde, ne verujte.

13:22 Jer }e iza}i la`ni Hristosi i la`ni proroci, i pokaza}e znake i ~udesu da bi prevarili, ako bude mogu}e, i izabrane.

13:23 Ali vi se ~uvajte: eto vam sve kazah napred.

13:24 Ali u te dane, posle te nevolje, sunce }e pomr~ati, i mesec svoju svetlost izgubiti.

13:25 I zvezde }e spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se.

13:26 I tada }e ugledati Sina ~ove~jeg gde ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

13:27 I tada }e poslati an|ele svoje i sabra}e izabrane svoje od ~etiri vetra, od kraja zemlje do kraja neba.

13:28 A od smokve nau~ite se pri-i: kad se ve} njena grana pomladi i stane listati, znate da je blizu leto.

13:29 Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata.

13:30 Zaista vam ka`em da ovaj nara{taj ne}e pro}i dok se ovo sve ne zbude.

13:31 Nebo i zemlja pro}i }e, ali re~i moje ne}e pro}i.

13:32 A o danu tom ili o ~asu niko ne zna, ni an|eli koji su na nebesima, ni Sin, do Otac.

13:33 Pazite, stra`ite i molite se Bogu; jer ne znate kad }e vreme nastati.

13:34 Kao {to ~ovek odlaze}i ostavi ku}u svoju, i da slugama svojim vlast, i svakome svoj posao; i vrataru zapovedi da stra`i.

13:35 Stra`ite dakle; jer ne znate kad }e do}i gospodar od ku}e, ili uve~e ili u pono}i, ili u petle, ili ujutru;

13:36 Da ne do|e iznenada i da vas ne na|e, a vi spavate.

13:37 A {ta vam ka`em, svima ka`em: stra`ite.

GLAVA 14

Behu pak jo{ dva dana do pashe i do dana presnih hlebova; i tra`ahu glavari sve{teni-ki i knji`evnici kako bi Ga iz prevare uhvatili i ubili.

14:2 Ali govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

14:3 I kad be{e On u Vitaniji u ku}i Simona gubavog i se|a{e za trpezom, do|e `ena sa sklenicom mnogocenoga mira ~istog nardovog, i razbiv{i sklenicu izliva}e Mu na glavu.

14:4 A neki se sr|ahu govore}i: Za{to se to miro prosipa tako?

14:5 Jer se moga{e za nj uzeti vi{e od trista gro{a i dati siromasima. I vikahu na nju.

14:6 A Isus re~e: Ostavite je; {ta joj smetate? Ona u~ini dobro delo na meni.

14:7 Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kad god ho}ete mo`ete im dobro ~initi; a mene nemate svagda.

14:8 Ona {ta mo`e, u~ini: ona pomaza napred telo moje za ukop.

14:9 Zaista vam ka`em: gde se god uspropoveda jevan|elje ovo po svemu svetu, kaza}e se i to za spomen njen.

14:10 I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice ode ka glavarima sve{teni~kim da im Ga izda.

14:11 A oni ~uv{i obradova}e se, i obreko{e mu novce dati: i tra`a}e zgodu da Ga izda.

14:12 I u prvi dan presnih hlebova, kad klahu pashu, reko{e Mu u~enici Njegovi: Gde }e{ da ide-mo da Ti zgotovimo pashu da jede{?

14:13 I posla dvojicu od u~enika svojih i re~e im: Idite u grad, i sre{}e vas ~ovek koji nosi vodu u kr~agu; idite za njim,

14:14 I gde u|e ka`ite gospodaru od one ku}e: U~itelj veli: Gde je gostionica gde }u jesti pashu s u~enicima svojim?

14:15 I on }e vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu: onde nam zgotovite.

14:16 I iza|o{e u~enici Njegovi, i do|o{e u grad, i na|o{e kao {to im kaza, i ugotovi{e pashu.

14:17 I kad bi uve~e, do|e sa dvanaesticom.

14:18 I kad se|ahu za trpezom i je|ahu re~e Isus: Zaista vam ka`em: jedan od vas, koji jede sa mnom, izda}e me.

14:19 A oni se zabrinu{e, i stado{e govoriti jedan za drugim: Da ne ja? I drugi: Da ne ja?

14:20 A On odgovaraju}i re~e im: Jedan od dvanaestorice koji umo~i sa mnom u zdelu.

14:21 Sin ~ove~ji dakle ide kao {to je pisano za Njega; ali te{ko onom ~oveku koji izda Sina ~ove~jeg; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj ~ovek.

14:22 I kad je|ahu uze Isus hleb i blagosloviv{i prelomi ga, i dade im, i re~e: Uzmite, jedite; ovo je telo moje.

14:23 I uze ~a{u i dav{i hvalu dade im; i pi{e iz nje svi.

14:24 I re~e im: Ovo je krv moja novog zaveta koja }e se proliti za mnoge.

14:25 Zaista vam ka`em: vi{e ne}u piti od roda vinogradskog do onog dana kad }u ga piti novog u carstvu Bo`jem.

14:26 I otpojav{i hvalu iza|o{e na goru maslin-sku.

14:27 I re~e im Isus: Svi }ete se vi sablazniti o mene ovu no}; jer je pisano: udari}u pastira i ovce }e se razbe}i.

14:28 Ali po vaskrsenju svom, ja idem pred vama u Galileju.

14:29 A Petar Mu re~e: Ako se i svi sablazne, ali ja ne}u.

14:30 I re~e mu Isus: Zaista ti ka`em: no}as dok dvaput petao ne zapeva tri puta }e{ me se odre}i.

14:31 A on jo{ vi{e govora{e: Da bih znao s Tobom i umreti ne}u Te se odre}i. Tako i svi govora-hu.

14:32 I do|o{e u selo koje se zove Getsimanija, i re~e u~enicima svojim: Sedite ovde dok ja idem da se pomolim Bogu.

14:33 I uze sa sobom Petra i Jakova i Jovana, i zabrinu se i po~e tu`iti.

14:34 I re~e im: @alosna je du{a moja do smrti; po~ekajte ovde, i stra`ite.

14:35 I oti{av{i malo pade na zemlju, i molja{e se da bi Ga mimoi{ao ~as, ako je mogu}e.

14:36 I govora{e: Ava O~e! Sve je mogu}e Tebi; pronesi ~a{u ovu mimo mene; ali opet ne kako ja ho}u, nego kako Ti.

14:37 I do|e i na|e ih gde spavaju, i re~e Petru: Simone! Zar spava{? Ne mo`e li jednog ~asa po-stra`iti?

14:38 Stra`ite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh sr~an ali je telo slabo.

14:39 I opet oti{av{i pomoli se Bogu one iste re~i govore}i.

14:40 I vrativ{i se na|e ih opet gde spavaju; jer im behu o~i ote`ale; i ne znahu {ta bi Mu odgovorili.

14:41 I do|e tre}i put, i re~e im: Jednako spavate i po~ivate; dosta je; do|e ~as; evo se predaje Sin ~ove~ji u ruke gre{nicima.

14:42 Ustanite da idemo; evo izdajnik se moj približi.

14:43 I odmah, dok On još govoraše, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim ljudi mnogi s noževima i s koljem od glavarova svećenika i od književnika i starešina.

14:44 I izdajnik Njegov dade im znak govoreći: Koga ja celivam onaj je: držite ga, i vodite ga u ovaj.

14:45 I došavši odmah pristupi k Njemu, i reče: Ravi! Ravi! I celiva Ga.

14:46 A oni metnuše ruke svoje na Nj i uhvatiše Ga.

14:47 A jedan od onih što stajahu onde izvadi nož te udari slugu poglavara svećenikog, i odseče mu uho.

14:48 I odgovarajući Isus reče im: Kao na hajduka izašli ste s noževima i s koljem da me uhvatite,

14:49 A svaki dan sam bio kod vas u crkvi i učio, i ne uhvatiste me. Ali da se zbude pismo.

14:50 I ostavivši Ga, učenicima svi pobegoste.

14:51 I za Njim išla nekakav mladić ogrnut platnom po golom telu; i uhvatiše onog mladića.

14:52 A on ostavivši platno goleme od njih.

14:53 I dovedoše Isusa k poglavaru svećenikom, i stekoše se k Njemu svi glavari svećenika i književnici i starešine.

14:54 I Petar ide za Njim izdaleka do u dvor poglavara svećenikog, i sešao sa slugama, i grejaše se kod ognja.

14:55 A glavari svećenika i sva skupština tražahu na Isusa svedokanstva da Ga ubiju; i ne našlo;

14:56 Jer mnogi svedokahu lažno na Njega i svedokanstva ne behu jednaka.

14:57 I jedni ustavši svedokahu na Njega lažno govoreći:

14:58 Mi smo učili gde on govori: Ja ću razvaliti ovu crkvu koja je rukama našinjena, i za tri dana našinju drugu koja neće biti rukama našinjena.

14:59 I ni ovo svedokanstvo njihovo ne beše jednako.

14:60 I ustavši poglavar svećenika na sredu zapita Isusa govoreći: Zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svedoše?

14:61 A On odgovori: Opet poglavar svećenika zapita i reče: Jesi li ti Hristos, Sin Blagoslovenoga?

14:62 A Isus reče: Jesam; i videte Sina čoveka gde sedi s desne strane Sile i ide na oblacima nebeskim.

14:63 A poglavar svećenika razdri svoje haljine, i reče: [šta nam trebaju višesvedoci?

14:64 Čušte hulu na Boga; šta mislite? A oni svi kazaše da je zaslužio smrt.

14:65 I počeo jedni pljuvati na Nj, i pokrivati Mu lice, i udariti Ga, i govoriti Mu: Proreči; i sluga Ga behu po obrazima.

14:66 I kad beše Petar dole na dvoru, dođe jedna od sluškinja poglavara svećenikog,

14:67 I videvši Petra gde se greje pogleda na nj i reče: I ti si bio s Isusom Nazarećaninom.

14:68 A on se odreče govoreći: Ne znam niti razumem šta ti govoriš. I izađe napolje pred dvor: i petao zapeva.

14:69 I opet, kad ga vide sluškinja, počeo govoriti onima što stajahu onde: Ovaj je od njih.

14:70 A on se opet odriče. I malo zatim opet oni što stajahu onde rekoše Petru: Vaistinu si od njih: jer si Galilejac, i govor ti je onakav.

14:71 A on se počeo kleti i preklinjati: Ne znam tog čoveka za koga vi govorite.

14:72 I drugi put zapeva petao. I opomenu se Petar reći što mu reče Isus: Dok petao dvaput ne zapeva odreći se me se triput. I stade plakati.

GLAVA 15

I odmah ujutru učiniše glavari svećenika sa starešinama i književnicima, i sav sabor, i svezavši Isusa odvedoše Ga i predadoše Pilatu.

15:2 I upita Ga Pilat: Jesi li ti car judejski? A On odgovarajući reče mu: Ti kažeš.

15:3 I tražahu Ga glavari svećenika vrlo.

15:4 A Pilat opet upita Ga govore}i: Zar ni{ta ne odgovara? Gledaj {ta svedo~e na tebe.

15:5 Ali Isus vi{e ne odgovori ni{ta tako da se divlja{e Pilat.

15:6 A o svakom prazniku pu{ta{e im po jednog su`nja koga iskahe.

15:7 A be{e jedan zatvoren, po imenu Varava, sa svojim drugarima koji su u buni prolili krv.

15:8 I povikav{i narod stade iskati {to im svagda ~inja{e.

15:9 A Pilat im odgovori govore}i: Ho}ete li da vam pustim cara judejskog?

15:10 Jer zna{e da su Ga iz zavisti predali glavari sve{teni-ki.

15:11 Ali glavari sve{teni~ki podgovori{e narod bolje Varavu da tra`e da im pusti.

15:12 A Pilat opet odgovaraju}i re~e im: A {ta ho}ete da ~inim s tim {to ga zovete carem judejskim?

15:13 A oni opet povika{e: Raspni ga.

15:14 A Pilat im re~e: A kakvo je zlo u~inio? A oni iz glasa vikahu: Raspni ga.

15:15 A Pilat `ele}i ugoditi narodu pusti im Varavu, a Isusa {ibav{i predade da Ga razapnu.

15:16 A vojnici Ga odvedo{e u sudnicu, i sazva{e svu ~etu vojnika,

15:17 I obuko{e Mu skerletnu kabanicu, i opletav{i venac od trnja metnu{e na Nj.

15:18 I stado{e Ga pozdravljati govore}i: Zdravo, care judejski!

15:19 I behu Ga po glavi trskom, i pljuvahu na Nj, i padaju}i na kolena poklanjahu Mu se.

15:20 I kad Mu se naruga{e, svuko{e s Njega skerletnu kabanicu, i obuko{e Ga u Njegove haljine i izvedo{e Ga da Ga razapnu.

15:21 I natera{e nekog Simona iz Kirine, oca Aleksandrovog i Rufovog, koji i|a{e iz polja, da Mu ponese krst.

15:22 I dovedo{e Ga na mesto Golgotu, koje }e re}i: Kosturnica.

15:23 I davahu Mu da pije vino sa smirnom, a On ne uze.

15:24 I kad Ga razape{e, razdeli{e haljine Njegove bacaju}i kocke za njih ko }e {ta uzeti.

15:25 A be{e sat tre}i kad Ga razape{e.

15:26 I be{e natpis Njegove krivice napisan: Car judejski.

15:27 I s Njim raspe{e dva hajduka, jednog s desne, a jednog s leve strane Njemu.

15:28 I izvri se pismo koje govori: i metnu{e Ga me|u zlo~ince.

15:29 I koji prola`ahu, huljahu na Nj ma{u}i glavama svojim i govore}i: Aha! Ti {to crkvu razvaljuje{ i za tri dana na~inja{,

15:30 Pomozi sam sebi i si|i s krsta.

15:31 Tako i glavari sve{teni~ki s knji`evnicima rugahu se govore}i jedan drugom: Drugima pomo`e, a sebi ne mo`e pomo}i.

15:32 Hristos car Izrailjev neka si|e sad s krsta da vidimo, pa }emo mu verovati. I oni {to behu s Njim razapeti rugahu Mu se.

15:33 A u {estom satu bi tama po svoj zemlji do sata devetog.

15:34 I u devetom satu povika Isus iz glasa govore}i: Eloi! Eloi! Lama savahtani? Koje zna~i: Bo`e moj! Bo`e moj! Za{to si me ostavio?

15:35 I neko od onih {to stajahu onde ~uv{i to govorahu: Eno zove Iliju.

15:36 A jedan otr~a te napuni sun|er octa, pa nataknuv{i na trsku poja{e Ga govore}i: Stanite da vidimo ho}e li do}i Ilija da ga skine.

15:37 A Isus povika iz glasa, i izdahnu.

15:38 I zavesa crkvena razdre se na dvoje s vrha do na dno.

15:39 A kad vide kapetan koji staja{e prema Njemu da s takvom vikom izdahnu, re~e: Zaista ~ovek ovaj Sin Bo`ji be{e.

15:40 A behu i `ene koje gledahu izdaleka, me|u kojima be{e i Marija Magdalina i Marija Jakova malog i Josije mati, i Solomija,

15:41 Koje i|ahu za Njim i kad be{e u Galileji, i slu`ahu Mu; i druge mnoge koje behu do{le s Njim u Jerusalim.

15:42 I kad bi uve~e (jer be{e petak, to jest uo~i subote),

15:43 Do|e Josif iz Arimateje, po{ten savetnik, koji i sam carstvo Bo`je ~eka{e, i usudi se te u|e k Pilatu i zaiska telo Isusovo.

15:44 A Pilat se za-udi da je ve} umro; i dozva- v{i kapetana zapita ga: Je li davno umro?

15:45 I doznava{i od kapetana, dade telo Josifu.

15:46 I kupiv{i platno, i skinuv{i Ga, obavi plat- nom, i metnu Ga u grob koji be{e ise~en u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.

15:47 A Marija Magdalena i Marija Josijina gle- dahu gde Ga metahu.

GLAVA 16

I po{to pro|e subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Solomija kupi{e mirisa da do|u i da poma`u Isusa.

16:2 I vrlo rano u prvi dan nedelje do|o{e na grob oko sun~anog ro|aja.

16:3 I govorahu me|u sobom: Ko }e nam odva- liti kamen od vrata grobnih?

16:4 I pogledav{i vide{e da kamen be{e odva- ljen: jer be{e vrlo veliki.

16:5 I u{av{i u grob vide{e mladi}a obu~enog u belu haljinu gde sedi s desne strane; i upla{i{e se.

16:6 A on im re~e: Ne pla{ite se, Isusa tra`ite Nazare}anina raspetog; usta, nije ovde, evo mesto gde Ga metnu{e.

16:7 Nego idite ka`ite u~enicima Njegovim i Petru da pred vama ode u Galileju: tamo }ete Ga videti, kao {to vam re~e.

16:8 I iza{av{i pobego{e od groba; jer ih uhvati drhat i strah; i nikom ni{ta ne kaza{e, jer se bojahu.

16:9 A Isus ustav{i rano u prvi dan nedelje javi se najpre Mariji Magdalini, iz koje je isterao sedam |avola.

16:10 A ona ode te javi onima {to su bili s Njim, koji plakahu i ridahu.

16:11 I oni ~uv{i da je `iv i da Ga je ona videla ne verova{e.

16:12 A potom javi se na putu dvojici od njih u drugom obli~ju, kad su i{li u selo.

16:13 I oni oti{av{i javi{e ostalima; i ni njima ne verova{e.

16:14 A najposle, javi se kad njih jedanaestorica behu za trpezom, i prekori ih za njihovo neverje i tvr|u srca {to ne verova{e onima koji su Ga videli da je ustao;

16:15 I re~e im: Idite po svemu svetu i propove- dite jevan|elje svakom stvorenju.

16:16 Koji uzveruje i pokrsti se, spa{e se; a ko ne veruje osudi}e se.

16:17 A znaci onima koji veruju bi}e ovi: ime- nom mojim izgoni}e |avole; govori}e novim jezi- cima;

16:18 Uzima}e zmiye u ruke, ako i smrtno {ta popiju, ne}e im nauditi; na bolesnike meta}e ruke, i ozdravlja}e.

16:19 A Gospod, po{to im izgovori, uze se na nebo, i sede Bogu s desne strane.

16:20 A oni iza|o{e i propoveda{e svuda, i Go- spod ih potpomaga, i re~e potvr|iva znacima koji su se potom pokazivali. Amin.